

Ngôn Ngữ Loài Vịt

Tác Giả: Huân Trần

Thứ Hai, 22 Tháng 8 Năm 2011 19:57

Dù loài ngườ*i* không nghe, không hiểu đ*ể* c*ả* tiếng nói c*ả* loài v*ịt*,

nh*ưng* ch*úng* cũng không th*ể* ph*ải* nh*ận* là m*ọi* loài đ*ều* có ngôn ngữ riêng c*ả* chúng.

Ai cũng có lúc t*ìm* ng nhìn th*ấy* trên b*ờ* u tr*ời* trong xanh, b*ắt* ch*ết* m*ột* đàn chim đông đ*ều* bay t*ừ* i, mà t*ìm* ng đôi cánh v*à* nh*ịp* p*hàng* theo đ*ể* i hình tuy*ệt* h*o* nh*ư* các ngh*ệ* s*ố* ph*ổ* i t*ập* luy*ện* n*hiều* u l*ần* tr*ở* c*ả* khi trình đi*nh*. Đàn chim không ch*ú* ý trình đi*nh* cho ai xem nên ch*úng* không c*ả* n t*ập* luy*ện*. V*à* y mà chúng bay r*ất* có th*ể* t*ự*, l*ạc* lang. Do đâu v*à* y, n*ếu* u không ph*ải* là chúng b*ỏ* o nhau b*ằng* ngôn ngữ riêng? Ch*úng* ng h*ỏi* n “H*ỏi* ng tây nam, hình vòng cung né*h*”. Đoán th*ế*.

Loài ki*ến*, loài ong thì còn rõ r*ất* h*ơn*. Ki*ếm* đ*ể* c*ả* th*ức* ăn *đ*âu, ki*ến* ng i nhau, đi t*ìm* ng đàn, không h*ỏi* h*ỏi*, không chen l*ấn*. Có ai th*ấy* ki*ến* ch*ạy* bao gi*ờ* ch*ả* a? Xã h*ội* ong thì v*ượt* t*ừ* b*ỏ* c. Ong th*ể* c*ả* trăm con vo ve mà tuy*ệt* đ*ể* i theo l*ộ*nh ong chúa, chăm ch*ỉ* xây t*ổ*, t*ổ* o m*ột*, đ*âu* ra đó. Chúng ph*ải* có ngôn ngữ, b*ỏ* o nhau và t*ìm* ng kính nhau m*ọi* có m*ột* xã h*ội* lý t*âm*ng nh*ư* th*ế* ch*ỉ*!

R*ời* chó, mèo, voi, ngườ*a*, thú trên núi, thú trong r*ừng* hình nh*ư* loài nào cũng có ngôn ngữ riêng b*ỏ* o nhau đ*ể* s*ố*ng tr*ở* t*ự*, th*ể*ng yêu và hòa thu*ận*.

Đ*ể* i ch*úng* ng có chi tuy*ệt* đ*ể* i nên cũng có khi b*ắt* đ*ể* ng ch*ỉ*! Hai con chim có lúc m*ỉ* nhau, hai con sóc có lúc r*ồng* t*ừ* nhau, hai con chó có khi g*ầm* g*ầm*, nh*ưng* ng rõ ràng, khi b*ắt* đ*ể* ng là chúng “nói th*ể*ng, nói th*ể*t”. H*ỏi* n hào v*à* i nhau thì “th*ể*ng c*ả*ng chân h*ỏi* c*ả*ng tay”, xong r*ời* thôi! Chúng đ*ể* u bi*ết* rõ, s*ố* không b*ằng* lòng nhau *đ* vi*ệc* *đ*y, lúc *đ*y, không h*ỏi* ph*ải* đ*ể* i trá quanh co, b*ỏ* y m*u* l*ạc* p*h*, ném đá đ*ể* u tay gì c*ả*!

Cũng có khi loài v*ịt* c*ả* truy*ền* đ*ể* t*âm*ng ngôn ngữ c*ả* chúng t*ừ* i loài ngườ*i*. Ch*úng* ng h*ỏi* n nh*ư* chuy*ến* n b*ỏ* y chó hoang c*ả* u đ*ể* c*ả* m*ột* hài nhi b*ỏ* m*ở* b*ỏ* trong đ*ể*ng b*ùn*. Tin t*âm* làng Bihar h*o* lánh, thu*ộc* c*ả* qu*ốc* n Samastipur bên *đ*n Đ*ông*. M*ột* sáng s*ớm*, dân làng b*ắt* đánh th*ức* b*ỏ* i b*ỏ* y chó hoang ch*ạy* l*ặng* x*ã*ng và cùng s*ố* a inh *đ*i. Khi th*ấy* ngườ*i*, chúng ch*ạy* v*à* h*ỏi* ng m*ột* *đ*ể t*âm*ng ngoài đ*ể*ng, v*à* a ch*ạy* v*à* ngoái c*ả* l*òng* nh*ư* có ý b*ỏ* o ngườ*i* ch*ạy* theo. Dân làng ra t*ìm* i *đ*ể t*âm*ng thì th*ấy* ba con chó khác đ*ang* đ*ể*ng đó, v*à* n đ*ang* v*à* a cào đ*ể* t*âm*ng nh*ư*, v*à* a s*ố* a. T*âm*ng g*ầm* n, dân làng th*ấy* m*ột* tr*ở* s*ố* sinh đ*ể* h*ỏi* n, qu*ốc* n s*ố* s*ố* trong mi*ền*ng v*à* i, còn đ*ang* th*ôi* th*óp* th*ế*. Em bé đã b*ỏ* m*ở* c*ả* tình ch*ôn* đ*ể* i b*ùn*, v*à* a đ*ể* c*ả* b*ỏ* y chó hoang b*ỏ* i lên và ch*ạy* vào làng báo cho ngườ*i* bi*ết*!

Bây chó phỉ có ngôn ngữ bõ o nhau để cùng hoàn tất hành động thì bị đó chứ ! Chả c ch n ph i th !

Loài trên b nh v y, loài d i n c thì sao?

Hàng năm, có khoảng 30 con cá voi m c c n t i bãi biển Mahia. Thế thì khi tai n n x y ra, dân địa phương phải tiêm thuốc giết chúng vì lý do nhân đạo, bởi cá voi lớn quá, kẹt trong hốc đá hay khúc vờ nh h p s r t đau đớn rồi chết dần, ng i không biết làm sao giúp chúng trở i biển. Nhưng một lần, hai con cá voi m c c n, t i góc biển phía đông North Island. C dân quanh đó g i nhau, c g ng đ y chúng ra biển nhưng chúng lúng túng v i c n cát ch n phía trước và vách đá chênh vênh ven bờ, c đ y ra chúng l i d t vào. G n hai tiếng đ ng h nh th , ng i và cá đ u tuy t v ng, m t đ thì b ng m t con Bottlenose Dolphin xuất hiện. Lo i cá này th ng b i theo nh ng ng i t m biển mà ta hay g i là cá heo m dài. L p t c, hai con cá voi phát ra âm thanh và con cá heo đáp i. Càng lúc âm thanh càng n ào, đ ng nh chúng g i nhau, r i k l s tình, bàn b c cách c u nhau. Sau đó, ch a đ y m i phút t lúc cá heo xuất hiện, c dân t i bãi biển Mahia đã s ng s t ch ng ki n con cá heo h ng đ n hai cá voi m c c n ra khỏi c n cát m t cách nh nhàn, an toàn.

G n đây, th m h a sóng th n t i t nh Ibaraki, Nh t B n, ghi l i bi t bao câu chuyện c m đ ng, can tr ng c a tình th ng, đã th hi n gi a ranh gi i s ng, ch t, trong đó có câu chuyện con chó không b b n, đã l y n c m t bi t bao ng i đ c, trên kh p toàn c u.

M t nhóm phóng viên, đ n n i hoang tàn sau th m h a sóng th n đ th u l i nh ng hình nh trung th c nh t. H b t ng th y m t con chó lông trắng, đ m đen. Con chó trông b ph , m t m i! Làm sao nó có th s ng sót sau c n sóng th n? Nhóm phóng viên t i g n thì nó run r y, s hãi, nh ng ngay khi y, m i ng i nh n ra, bên c nh nó còn m t con chó khác, n m b t đ ng! Con chó đ m đen, tuy s hãi, nh ng nó nhìn ng i, r i âu y m đ t m t chân lên mình b n, kh g g nh h i han. Rõ ràng nó t r o quy t tâm b o v b n, không b b n, dù trong tình c nh tuy t v ng cho c hai. L p t c, con chó đang n m b t đ ng, kh c a qu y. Nhóm ng i làm phim s ng s t và vui m ng khi bi t nó còn s ng. Ngay khi y, con chó đ m đen linh c m ng i có th c u giúp nên nó nhìn m i ng i, r i i nhìn b n nó, và c g ng s a lên m y tí ng y u t, nh ng l i c u c u.

Ngôn Ngữ Loài Vịt

Tác Giả: Huân Trần

Thứ Hai, 22 Tháng 8 Năm 2011 19:57

Tất cả những người đi tìm kiếm mồi và kiếm diều này đều được nhóm phóng viên ghi lại qua ống kính và phóng lên màn hình toàn cầu. Thông tin được cập nhật nhanh sau đó, là hai con chó đã được tiếp cận và đang được chăm sóc tại một trại thú y gần nhà.

Một người xem hình ảnh và bài tường thuật ngắn về câu chuyện kiếm mồi này, đã gọi ngay lại chia sẻ như sau: “Trung thành là một đức tính của loài chó. Chúng xứng đáng với danh hiệu là bạn tốt nhất của loài người.”

Ngôn ngữ của loài vịt, chắc chắn thuộc loại “có sao nói vậy người ơi”. Chúng ta có thể tin tưởng khi nhìn vào đức tính của chúng. Đói ăn. Khát uống. Một người. Sống để giành lấy thì cần chi để trả.

Ngôn ngữ loài người rõ ràng, đức tính loài người rõ ràng, xã hội loài người phức tạp nên mới có câu: “Nghe vậy, thấy vậy, mà không phải vậy!” thật vậy, mọi người sinh ra bao nghi ngờ, dè dặt, hiểm hóc, mưu mẹo oán thù và sân hận! Tất nhiên, bên ngoài rõ ràng, rõ ràng, phức tạp này, vẫn có biết bao tình người thật hiên, đức đức còn ý nghĩa của hoa trong rác, sen trong bùn!

Đã lâu, mới được có buổi chia sẻ với những người Tào-Khê như thế, pha cho mình một bình trà, và nhốt đức làm diều tuy nhiên đức là “làm thỉnh”.

Uống trà và làm thỉnh đã đưa tôi vào thế giới kiếm diều của loài vịt như thế này, đức thấy rõ ràng, đức còn đáng sống làm chi!

Đúng thế. Đôi lúc, cần nhìn đức tính của loài vịt để thăng hoa đức tính phức tạp loài người!

Bất giác, lại nhớ lại chia sẻ với đức thi nhân về của Hòa Thượng Thích Thanh trong những ngày An Cư tại chùa Bồ Quang. Nhìn đàn kiền lành bò dài theo bước chân chánh đức, Thích nói: “Kiền lành hành vậy nghe kinh đó. Chúng bỏ nhau, các sự cô đơn vậy, tụng kinh hay quá, chúng ta phải lên tận núi mà nghe cho rõ”.

Thật lòng tâm xem, biết đâu ta cũng nghe được như Thích, vì chắc chắn, loài vịt nào cũng có ngôn ngữ riêng của chúng.

Ai dám bỏ ngôn ngữ này cần văn chương hoa mỹ mới thì hiên đức TÌNH THƯỜNG NG và DỪNG CẢM?